

Sociological analysis of the consequences of family role in sports socialization: a qualitative study

Zeynab Mohamadzadeh

Ph.D. student of department of sociology of sport, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
virastar2009@yahoo.com

 0009-0000-1675-6732

Ali Baseri

Assistant Professor, Sociology, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran (Corresponding author).
baseridn@yahoo.com

 0000-0003-3315-0884

Shahla Hojat

Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran.
projeh.hojat@gmail.com

 0000-0003-3205-6204

Shiva Azadfada

Assistant Professor, Department of Sports Management, Faculty of Humanities, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran.
azadfada@yahoo.com

 0000-0003-3205-6204

Zahra Alipour Darvishi

Associate Professor, Department of Public Administration, Faculty of Management and Social Sciences, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran.
alipourdardvishi.z@gmail.com

 0000-0001-5546-7159

Abstract

Considering the role that sociologists attach to the factors of socialization in bringing people to sports and the importance of the family in the process of socialization of people, the purpose of this research is to analyze and sociologically explain the consequences of the role of the family in the socialization of children's sports. The current research method is qualitative with foundation data method and Glazer's approach and is exploratory. The statistical population of the current research was professors and faculty members of the university in the fields of sociology and sports sociology, as well as coaches and international sports players. The sample selection strategy was chosen non-probably, purposefully and with maximum variety. In this research, an open interview was conducted and analyzed based on the stages of the ground theory. All statistical analyzes were performed with the help of Maxqda software version 2020. The findings of the research show that in the results, there are 4 main categories such as increasing the socialization of sports, accepting and implementing sports culture in the family, controlling emotional emotions and achieving a healthy society and 3 subcategories such as strengthening relationships within the family, strengthening support within the family and increasing The level of awareness of the family was identified. As a result, becoming an athlete has requirements that a person must learn in society in addition to physical strength, and also in the process of becoming an athlete, in addition to individual abilities, possibilities and access to opportunities and social acceptance factors such as Family and community conditions are also involved.

Keywords: Social studies, Social consequences, Sports socialization, sociological analysis, family role, qualitative study.

تحلیل جامعه‌شناختی پیامدهای نقش خانواده در جامعه‌پذیری ورزشی جوانان: یک مطالعه کیفی

زینب محمدزاده

دانشجوی دکتری تخصصی رشته جامعه‌شناسی ورزش، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

virastar2009@yahoo.com

0009-0000-1675-6732

علی باصری

استادیار، جامعه‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).
baseridn@yahoo.com

0000-0003-3315-0884

شهلا حجت

استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، تهران، ایران.
proje.hojat@gmail.com

0000-0003-3205-6204

شیوا آزادفدا

استادیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران.
azadfada@yahoo.com

0000-0003-3205-6204

زهرا علی‌پور درویشی

دانشیار گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

alipourdarvish.z@gmail.com

0000-0001-5546-7159

چکیده

با توجه به نقشی که جامعه‌شناسان برای عوامل جامعه‌پذیری در روی آوردن افراد به ورزش قائل‌اند و نیز اهمیتی که خانواده در فرایند جامعه‌پذیری افراد دارد، هدف از این پژوهش تحلیل و تبیین جامعه‌شناختی پیامدهای نقش خانواده در جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان است. روش پژوهش حاضر کیفی با روش داده بنیاد و رویکرد گلیزر و از نوع اکتشافی است. جامعه آماری پژوهش حاضر اساتید و اعضای هیئت علمی دانشگاه در رشته‌های جامعه‌شناسی و جامعه‌شناسی ورزشی و همچنین مربیان و بازیکنان بین‌المللی ورزشی بودند. راهکار انتخاب نمونه به شکل غیراحتمالی، به صورت هدفمند و با حداکثر تنوع انتخاب شد. در این پژوهش مصاحبه باز صورت گرفت و بر اساس مراحل گردن‌تئوری تحلیل شد. کلیه تحلیل‌های آماری با کمک نرم‌افزار Maxqda نسخه ۲۰۲۰ انجام گرفت. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد در پیامدها ۴ مقوله اصلی نظیر افزایش جامعه‌پذیری ورزش، پذیرش و اجرای فرهنگ ورزشی در خانواده، کنترل هیجان‌های عاطفی و دستیابی به جامعه سالم و ۳

زیر مقوله از قبیل تقویت روابط درون خانواده، تقویت حمایت درون خانواده و افزایش سطح آگاهی خانواده شناسایی شدند. در نتیجه ورزشکار شدن دارای الزاماتی است که فرد باید علاوه بر توان بدنی، آنها را در جامعه فراگیرد و همچنین در فرایند ورزشکار شدن افراد، علاوه بر توانایی‌های فردی، امکانات و دسترسی به فرصت‌ها و عوامل جامعه‌پذیری هم چون خانواده و شرایط جامعه نیز دخیل هستند.

کلیدواژه‌ها: مطالعات اجتماعی، پیامدهای اجتماعی، تحلیل جامعه‌شناختی، جامعه‌پذیری ورزشی، نقش خانواده، مطالعه کیفی.

شاپای الکترونیک: ۲۵۸۸-۶۵۵X / پژوهشکده تحقیقات راهبردی / فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی

CC BY 4.0

doi 10.22034/SCS.2023.394467.1432

مسئولیت مقاله از نظر محتوای علمی و نظرات مطرح شده در متن آن، به عهده نویسندگان و یا نویسنده مسئول مقاله می‌باشد و مورد تأیید / عدم تأیید صاحب امتیاز نشریه راهبرد اجتماعی فرهنگی نمی‌باشد.

مقدمه و بیان مسئله

در دنیای کنونی ورزش نقش بسیار زیادی در زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بازی می‌کند و فراگیر شدن آن به‌عنوان ابزاری برای توسعه در ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی مطرح می‌باشد. لزوم تبیین عوامل مؤثر در رشد و توسعه این ابزار می‌تواند در نیل به اهداف و سیاست‌های استراتژیک کشور مؤثر باشد (برنامه ششم توسعه بخش ورزش، ۱۳۹۴، ص. ۲). ورزش جزء جدانشدنی بسیاری از خانوارهای جهان امروز است. به‌طوری‌که اهمیت ورزش و فعالیت جسمانی و ناتوانی در انجام فعالیت‌های جسمانی برای سلامتی و رفاه به‌خوبی مستند شده است (Kari, 2018).

سیاست‌های کلی نظام، قانون اساسی، سند چشم‌انداز ۱۴۰۴، سیاست‌های فرهنگی و اصول آن، برنامه‌های پنج‌ساله توسعه جمهوری اسلامی، سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و نظایر آنها همگی دارای بندها و موادی درباره ورزش و تربیت بدنی است. از آنجاکه ورزش از نظر ماهوی و ذاتی، امری فرهنگی - اجتماعی است، توسعه ورزش در اسناد بالادستی موردتوجه قرار گرفته است.

ازجمله ورزش در سند تحول بنیادین از جایگاهی ویژه برخوردار است و نحوه تحقق اهداف نظام آموزشی در تربیت جسمی و روحی دانش‌آموزان یکی از مسائل مهم و سرنوشت‌سازی است که از گذشته موردتوجه بوده و هست و از مهم‌ترین تکالیف آن خانواده محور کردن برنامه‌های ورزشی است.

یکی دیگر از اسناد که به‌عنوان سند بالادستی برای اجرای برنامه‌ها موردتوجه قرار می‌گیرد سند تحول دولت مردمی است که در این سند فعالیت‌ها و ورزش به‌عنوان محوریت خانواده مطرح است. در این سند همچنین شناسایی و تربیت استعداد‌های ورزشی و نقش آفرینی مدارس به‌عنوان رکن شناسایی استعدادها و آزادسازی اماکن برای استفاده عموم به ویژه خانواده‌ها مطرح است.

مطابق با نظریه متخصصان، انجام فعالیت‌های جسمانی یا ورزش بر روی شخصیت جوانان تأثیر گذاشته و تأثیرات مثبتی بر روی جسم و ذهن دارد. بین موارد قابل بحث در فرایند مشارکت ورزشی عموم مردم، موارد مربوط به فرایند جامعه‌پذیری، مرکز توجه پژوهش‌های جامعه‌شناسی بوده است. محققین، مشارکت ورزشی را از دید فرایند جامعه‌پذیری که با علایق و کنش و واکنش‌های افراد مرتبط هستند، بررسی کرده‌اند؛ از این‌رو تحقیقات و پژوهش‌های جامعه‌شناختی، شرکت در فعالیت‌های

ورزشی را به‌عنوان یک زنجیره به‌هم‌پیوسته رفتاری می‌دانند که از عوامل مؤثر جامعه‌پذیری می‌باشد (شمسی و دیگران، ۱۳۹۹).

به‌طور کلی جامعه‌پذیری ورزشی یک فرایند ادغام اجتماعی را از طریق ارتباطات، درک، مشارکت و همکاری، با نقشی که برای حل‌وفصل اختلافات آگاهانه و فعالانه ایفا می‌کنند را نشان می‌دهد (Hazar & et al., 2018). این فرایند بر مبنای ساختارهای شناختی، عاطفی و انگیزش و انفرادی شکل گرفته و همچنین رفتارها و عملکرد گروه‌های ورزشی را پدید می‌آورد (سویا و پوموهاچی، ۲۰۱۶). به‌عبارتی جامعه‌پذیری ورزشی فرایندی است که طی آن افراد به‌خصوص کودکان و نوجوانان به فعالیت‌های ورزشی می‌پردازند، رفتارهای ورزشی، نقش‌ها و باید و نبایدهای آن را می‌آموزند و ادامه می‌دهند (هاشمی و مرادی، ۱۳۹۸).

یکی از عوامل مهمی که در فرایند جامعه‌پذیری نقش دارد، خانواده می‌باشد که همواره از جایگاه قابل توجهی برخوردار بوده است. برچوود و همکارانش^۱ (۲۰۰۸) با مطالعه‌ای بر مبنای بیوگرافی ورزشی که انجام دادند، پی بردند آن دسته از افرادی که به فعال‌ترین گروه ورزشی تعلق دارند در طول دوران کودکی‌شان هم پدر و هم مادران فعال ورزشی داشتند. والدین آنها افرادی بودند که تمایل زیادی به مشارکت ورزشی کودکان‌شان داشتند، قادر بودند آنها را در عرصه‌های ورزشی وارد کرده و از طریق روش‌های اقتصادی بر روی کودکان‌شان سرمایه‌گذاری نمایند. هایوز و همکاران^۲ (۲۰۱۷) اهمیت عادات ورزشی والدین را نیز افزودند. آنها پی بردند که سبک زندگی ورزشی در خانواده، تأثیر به‌سزایی بر روی مشارکت ورزشی دارد.

با توجه به تحقیقات ذکر شده می‌توان بیان نمود که خانواده نقش مهمی در جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان دارند. معنای جامعه‌پذیری در حیطه تربیت بدنی بر استعداد‌های افراد برای هماهنگی با محیط ورزش به جریان یادگیری اجتماعی اشاره دارد. عقاید، نوع تفکر، فعالیت‌های جسمانی متناسب با رشته‌ی ورزشی خاص باید به‌طور اجتماعی فراگرفته شوند. روشن کردن ابعاد تأثیرگذاری خانواده‌ها می‌تواند بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان، کمک شایانی به آینده این فرزندان کند که این تحقیق نیز با این هدف انجام می‌شود. از نظر جامعه‌شناسان پژوهشگر، خانواده اساس بنیادین جامعه‌پذیری در دوران کودکی افراد است. خانواده به‌عنوان عنصر مهم جامعه و ارگانی اجتماعی همیشه مورد نظر پژوهشگران اجتماعی بوده است. الگوی خانواده در اجتماعی

1. Birchwood
2. Hayoz

کردن کودکان بسیار باارزش بوده و یکی از عوامل اجتماعی شدن کودکان به حساب می‌آید. بنابراین با توجه به اینکه جامعه‌شناسان، ورزش کردن به صورت حرفه‌ای را مستلزم جامعه‌پذیری ورزشی می‌دانند و با توجه به اینکه خانواده در فرایند جامعه‌پذیری اهمیتی وافر دارد، ضرورت بررسی نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان لازم به نظر می‌رسد. در نتیجه این تحقیق به دنبال این سؤال است که تحلیل و تبیین جامعه‌شناختی راهبردهای نقش خانواده در جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان چگونه است؟

۱. اهداف و سؤال‌های تحقیق

- ۱- تعیین پیامدهای مؤثر بر نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان؛
- ۲- پیامدهای مؤثر بر نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان کدام‌اند؟
- ۳- آیا خانواده بر جامعه‌پذیری فرزندان نقش دارد؟

۲. پیشینه تحقیق

در حوزه موضوع تحقیق، پژوهش‌های متعددی صورت گرفته است که در این مقاله به چند مورد اشاره می‌شود:

قربانی و جمعه نیا (۱۳۹۷) در پژوهشی به نقش عوامل اجتماعی (خانواده، مدرسه و گروه همسالان) در جامعه‌پذیری دانش‌آموزان استان گلستان پرداختند. یافته‌ها نشان داد بین گروه همسالان، خانواده، مدرسه و جامعه‌پذیری رابطه همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت. همچنین بین گروه‌های سنی مختلف و جنس (دختر و پسر)، تفاوت معناداری در جامعه‌پذیری وجود داشت. در خاتمه همچنین خانواده، پیش‌بینی‌کننده جامعه‌پذیری دانش‌آموزان گزارش شد. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های بسیاری هم‌خوان بود. در دوره جدید، تغییرات چشم‌گیری در عوامل جامعه‌پذیری صورت گرفته است؛ به طوری که امروزه، حضور در فضای مجازی هم بر فرد جامعه‌پذیر و هم دیگر عوامل جامعه‌پذیری تأثیر گذاشته است. وزن و ترکیب عوامل جامعه‌پذیری (خانواده، مدرسه، همسالان) در سه دوره سنتی، مدرن اولیه و مدرن متأخر دگرگون شده است؛ اما همچنان نقش خانواده منحصربه‌فرد و بی‌بدیل مانده است.

شفیعی و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهش خود به بررسی رابطه بین برخی از عوامل جامعه‌پذیری ورزشکاران جوان شهر رشت با رشد مشارکت ورزشی آنان از منظر جامعه‌شناختی و تربیت‌بدنی پرداخته است که از نوع توصیفی - پیمایشی بوده و جامعه

آمارى شامل تمامى جوانان و نوجوانان ورزشكار ۱۵ تا ۲۹ ساله شهر رشت است (۵۵۸۰۷ نفر). یافته‌های تحقیق نشان داد کلیه ابعاد جامعه‌پذیری با توسعه مشارکت ورزشی رابطه مثبت و معنی‌داری دارند. حمایت‌های خانواده چه به‌صورت کلامی و یا مشارکت خود والدین در فعالیت‌های جسمانی، اثر مهمی در مشارکت ورزشی فرزندان داشته است.

شمسی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی به تبیین نقش عوامل جامعه‌پذیری در توسعه مشارکت ورزشی جوانان پرداختند. یافته‌های پژوهش نشان داد که تأثیر متغیرهای خانواده، دوستان و همسالان با مشارکت ورزشی جوانان دارای رابطه معناداری می‌باشد. نتایج تحلیل مدل معادلات ساختاری نشان می‌دهد که متغیر خانواده قوی‌ترین تأثیر را در تبیین توسعه مشارکت ورزشی جوانان داشته است.

نسترن بروجنی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی ارتباط شاخص‌های فرهنگی، با میزان مشارکت شهروندان تهرانی در فعالیت‌های اوقات فراغت پرداخت. نتایج نشان داد بین سرمایه اجتماعی، نظم اجتماعی و بهداشت جسمی و روانی و میزان مشارکت شهروندان تهرانی در ورزش همگانی در اوقات فراغت، ارتباط معناداری وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد سرمایه اجتماعی و بهداشت جسمی و روانی پیش‌بینی‌کننده معناداری برای مشارکت در ورزش همگانی به‌عنوان یک فعالیت فراغتی می‌باشند.

کشاوری (۱۳۹۴) در پژوهشی با عنوان الگوی توسعه ورزش همگانی در فدراسیون‌های ورزشی نشان داد در الگوی توسعه ورزش همگانی در فدراسیون‌های ورزشی ۱۱ عامل مدیریتی، نظارتی، آموزشی، تفریحی، خانواده و دوستان، فرهنگی و اجتماعی، یادبودها و ارزش‌ها، انگیزشی، مسابقات، داوطلبی و رسانه‌ای وجود دارد.

شفیعی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی به بررسی نقش خانواده در فرایند جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان پرداختند. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانشجویان دانشگاه‌های شهر بندرعباس تشکیل می‌دهند یافته‌های پژوهش نشان داد که بین حمایت خانواده از فرد و میزان پذیرش اعضای خانواده با جامعه‌پذیری ورزشی رابطه وجود دارد، اما بین ورزشی بودن خانواده با جامعه‌پذیری ورزشی و همچنین بین جنسیت و جامعه‌پذیری ورزشی رابطه معناداری وجود ندارد.

احدی و همکاران (۱۳۹۲) بررسی نقش عوامل جامعه‌پذیری ورزشی بر انگیزه ورزشی فوتبالیست‌های نوجوان و جوان را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد، انگیزه ورزشی با جامعه‌پذیری ورزشی همبستگی مثبت و معناداری دارد و در مؤلفه‌های

خانواده، دوستان و رسانه‌های گروهی نیز دارای همبستگی مثبت و معنادار می‌باشد. منوچهری نژاد و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهش خود با عنوان «رابطه سرمایه اجتماعی خانواده و مشارکت ورزشی دانش‌آموزان نوجوان» به این نتیجه رسیدند که روابط درون خانواده (۱۳ درصد) و حمایت درون خانواده (۱۷ درصد)، بیش‌بینی‌کننده میزان مشارکت ورزشی دانش‌آموزان دختر نوجوان است.

ظهیری و همکاران (۱۳۹۴) در تحقیق خود با عنوان «تأثیر خانواده و رسانه گروهی بر مشارکت دانشجویان دختر در فعالیت‌های ورزشی»، به این نتیجه رسیدند که بین خانواده و رسانه گروهی با مشارکت دختران در فعالیت‌های ورزشی رابطه‌ای مستقیم و معنی‌دار وجود دارد و نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره نشان داد متغیر خانواده در مجموع ۱۹ درصد از تغییرات مشارکت دختران در فعالیت‌های ورزشی را تبیین می‌کند.

احدی و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود با عنوان «بررسی نقش عوامل جامعه‌پذیری ورزشی بر انگیزه ورزشی فوتبالیست‌های نوجوان و جوان» نشان دادند که انگیزه ورزشی با جامعه‌پذیری ورزشی همبستگی مثبت و معناداری دارد و در مؤلفه‌های خانواده، دوستان و رسانه‌های گروهی نیز دارای همبستگی مثبت و معناداری می‌باشد و هرچه حمایت خانواده‌ها از فرزندان خود بیشتر باشد باعث انگیزه پیدا کردن آنها نسبت به ورزش و فوتبال می‌شود.

ساوریکار و مویر^۱ (۲۰۱۸) با بررسی موانع ورزش و شرکت در فعالیت‌های تفریحی در بین زنان هندی مقیم استرالیا و سایر زنان اقلیت‌های قومی در استرالیا دریافتند که با توجه به دسترسی برابر آنها به امکانات ورزشی، اما زنان هندی و سایر اقلیت‌های نژادی دیگر به میزان کمتری در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کنند و این امر به دلیل جنسیت و محدودیت‌ها و تنوع فرهنگی، نداشتن حس تعلق و فشار اجتماعی و فرهنگ آنها، سنت‌های خانوادگی، فقدان حضور اقلیت‌های نژادی در رسانه‌ها، نژادپرستی سازمانی، اطلاعات ناکافی، هزینه و زمان، مهارت و دانش محدود آنها را شامل می‌شد.

هایوز و همکاران^۲ (۲۰۱۷) در پژوهشی به بررسی اینکه انتقال بین نسلی یک سبک زندگی مرتبط با ورزش در خانواده است پرداختند. آنان اهمیت عادات ورزشی والدین را نیز به تحقیق خود نیز افزودند. آنها همچنین پی بردند که سبک زندگی ورزشی در خانواده، تأثیر به‌سزایی بر روی مشارکت ورزشی دارد.

1. Sowericar

2. Hayoz et al

هایکوک و اسمیت^۱ (۲۰۱۶) در پژوهش خود مبنی بر جوانان، ورزش و اوقات فراغت پی بردند که آن دسته از کسانی که کمتر ورزش می‌کنند در خانواده‌هایی با علاقه‌مندی ورزشی پیرامونی و حاشیه‌ای پرورش یافتند. بدین‌شکل، محققان علوم مشارکت شرکت‌کنندگان در ورزش را به فرهنگ تمایل و جذابیت حاشیه‌ای والدین (خانواده) به ورزش نسبت داده‌اند.

میلر اسلو و دانسمور^۲ (۲۰۱۶) در پژوهش خود نشان دادند که دوستان نزدیک در دوره نوجوانی نفوذ زیادی روی هم دارند و والدین و دوستان در دوره نوجوانی در جامعه‌پذیری بسیار شبیه به هم عمل می‌کنند.

یائو و رودز^۳ (۲۰۱۵) در تحقیق خود مبنی بر روابط خانوادگی و فعالیت‌های بدنی فرزندان و بزرگسالان اشاره می‌کنند در دوره پیش از نوجوانی، نقش الگویی والدین در فعالیت‌های بدنی، نقش مهمی در تثبیت اجتماعی‌پذیری فعالیت‌های بدنی بازی می‌کند، اما رفته‌رفته در دوره نوجوانی و پس‌از آن نقش همسالان پررنگ‌تر می‌شود.

گرین و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی مشارکت ورزشی و سبک زندگی در بین جوانان نروژی را مورد بررسی قرار دادند. آنها در تحقیق خود نشان دادند که چطور والدین در طبقه متوسط و داشتن سابقه ورزشی، تمایل زیادی برای سرمایه‌گذاری کردن کودکانشان نه‌تنها از طریق سرمایه‌های اقتصادی، بلکه از طریق سرمایه‌های اجتماعی و فرهنگی نیز دارند.

سانز و همکارانش^۴ (۲۰۱۲) بر روی تعدادی از نوجوانان دوازده تا شانزده‌ساله اسپانیایی به‌منظور تعیین نقش والدین در عدم فعالیت‌های ورزشی این قشر انجام دادند به این نتیجه دست یافتند که وقتی والدین فعالیت‌های ورزشی فرزندان خود را یک مانع برای ورود آنها به دانشگاه می‌دانستند، این عامل مانع بزرگی برای ورزش کردن فرزندان محسوب می‌شد.

ویلر^۵ (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی اهمیت فرهنگ خانواده در مشارکت ورزشی پرداختند. نتایج حاکی بر آن است که انتقال فرهنگ‌های ورزشی از والدین به کودکان، لزوماً مبتنی بر داشتن والدین ورزشکار نمی‌باشد. درواقع، آن دسته از والدینی که ورزش نمی‌کنند دلشان می‌خواهد تا بچه‌هایشان آن چیزی که خودشان تجربه نکردند

-
1. Haycock & Smith
 2. Miller-Slough & Dunsmore
 3. Yao & Rhodes
 4. Sanz
 5. Wheeler

را تجربه کنند.

برچوود و همکاران^۱ (۲۰۰۸) در تحقیقی تحت عنوان میزان مشارکت ورزشی در میان جوانان انجام دادند، بر مبنای بیوگرافی ورزشی پی بردند که آن دسته از افرادی که به فعال‌ترین گروه ورزشی تعلق دارند در طول دوران کودکی‌شان هم پدر و هم مادران فعال ورزشی داشتند. اعضای این گروه به طبقه متوسط / متوسط رو به بالا در اجتماع تعلق داشتند و والدین آنها افرادی بودند که تمایل زیادی به مشارکت ورزشی کودکان‌شان داشتند، قادر بودند آنها را در عرصه‌های ورزشی وارد کرده و از طریق روش‌های اقتصادی بر روی کودکان‌شان سرمایه‌گذاری کردند.

فردریک واکلس^۲ (۲۰۰۵) در پژوهش خود مبنی بر جامعه‌پذیری خانواده، جنسیت، انگیزه ورزشی و مشارکت بیان کردند والدین با سه شیوه می‌توانند بر فرزندان‌شان تأثیرگذار باشند. اول اینکه والدین ممکن است نقش و الگوی سازنده‌ای مانند مربیگری را برای فرزندان ایفا کنند، یا خودشان در فعالیت‌های ورزشی شرکت کنند. دوم اینکه والدین تفاسیر و بیاناتی از تجربه خود راجع به شرکت در ورزش ارائه می‌دهند. سرانجام والدین، از طریق کمک و حمایت‌های اجتماعی فرزندان خود را برای هر تجربه دیگری آماده می‌کنند.

۲-۱. جمع‌بندی پیشینه تحقیقی

پیشینه تحقیقی که در این مقاله ارائه شده است، چه داخلی یا خارجی به بررسی «نقش خانواده» و «دیگران مهم» بر جامعه‌پذیری ورزشی افراد پرداخته بودند که قریب به اتفاق آنها نقش خانواده را تأیید کردند. روشن کردن ابعاد تأثیرگذاری خانواده‌ها می‌تواند بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان، کمک شایانی به آینده این فرزندان کند که این تحقیق نیز با این هدف انجام شده است. از دیدگاه جامعه‌شناسان، در همه فرهنگ‌ها، خانواده سازه بنیادین جامعه‌پذیری در دوران کودکی است. خانواده به‌عنوان یکی از عناصر مهم جامعه و نهادی اجتماعی همیشه مورد توجه محققان مسائل اجتماعی بوده است. نقش خانواده در اجتماعی کردن فرزندان بسیار مهم بوده و یکی از عوامل اجتماعی شدن افراد محسوب می‌شود. بر این اساس با توجه به اینکه جامعه‌شناسان، ورزشکار شدن را مستلزم نوع خاصی از جامعه‌پذیری تحت عنوان جامعه‌پذیری ورزشی می‌دانند و با توجه به اهمیتی که خانواده در فرایند جامعه‌پذیری

1. Birchwood

2. Fredricks & Eccles

افراد دارد، ضرورت بررسی نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی لازم به نظر می‌رسد. در این پژوهش با روش آمیخته، عوامل مؤثر و تأثیرگذار خانواده بر روی جامعه‌پذیری ورزشی را مورد بررسی قرار داده است؛ که تا کنون تحقیقات زیادی در ارتباط با موضوع پژوهش حاضر صورت نگرفته است.

۳. ملاحظات مفهومی و نظری

۳-۱. مفهوم جامعه‌پذیری ورزشی

جامعه‌پذیری فرایندی است که فرد را در تمام طول زندگی برای یک هویت اجتماعی و درک معنا از خودشان یاری می‌دهد. جامعه‌پذیری نیازمند درونی کردن تجربه‌های دیگران به خصوص افراد مهم هستند. این افراد، والدین، مربیان و دوستان صمیمی هستند که بدون نیاز به تفکر همسو با انتظاراتشان عمل می‌شود. آنچه توجه را جلب کرده است نقش و نفوذ عمیق مربی، هم‌تیمی‌ها و دوستان در فعالیت ورزشی بر ورزشکاران بود. نفوذ مربی تا بدان جاست که می‌تواند نگرش‌ها، رفتار ورزشکاران را قالب دهد. سازگاری حاصل از اجتماعی شدن تا حد زیادی به ماهیت و موقعیت‌های ارتباطات اجتماعی نسبت داده می‌شود که در چهارچوب گروه‌هایی که فرد از آنها گذر می‌کند و افکارش را از آنها می‌گیرد، صورت می‌پذیرد (صداقت‌زادگان، ۱۳۸۴). لذا نکته قابل توجه پیرامون ورزش مربوط به نحوه ورود افراد به دنیای ورزش است. اینکه چگونه عده‌ای از افراد با میل و علاقه وارد این عرصه می‌شوند درحالی که برخی دیگر چنین مسیری را برای خود انتخاب نمی‌کنند. جامعه‌شناسان ورزش این موضوع را در قالب مباحث کلی جامعه‌پذیری مورد بررسی قرار داده‌اند. آنها معتقدند کسانی که در جامعه توسط خود و دیگران به‌عنوان ورزشکار شناخته می‌شوند، نقش‌ها و الگوهای رفتاری خاصی را فرا می‌گیرند که جامعه‌پذیری ورزشی نامیده می‌شود. جامعه‌پذیری ورزشی عبارت است از فرایندی که طی آن کودکان و نوجوانان درگیر ورزش می‌شود نقش‌ها و الزامات آن را فرا می‌گیرند و آن را ادامه می‌دهند (هاشمی و مرادی، ۱۳۹۰).

۳-۲. نظریه‌های جامعه‌پذیری

۳-۲-۱. مکتب کارکردگرایانه

اساس نظریه کارکردگرایی بر این اصل مبتنی است که هر پدیده اجتماعی کارکرد

معینی بر عهده دارد که به نحوی بر دوام و اداره جامعه مؤثر است. به‌عنوان مثال نهاد خانواده با کارکردهای خود از قبیل تولید نسل و پرورش افراد به دوام و بقای نظام اجتماعی کمک می‌کند. این نظریه با الهام از آثار جامعه‌شناسان بزرگی مانند هربرت اسپنسر و امیل دورکیم شکل گرفته است (نیک نژاد، ۱۳۸۹). رویکرد کارکردگرایی، ورزش را به‌عنوان یک نهاد اجتماعی مورد توجه قرار می‌دهد و ارتباط و پیوستگی آن را با جامعه بررسی می‌کند. نسل اول کارکردگرایان، ورزش را بازتاب جامعه تلقی می‌کنند، ولی نسل دوم آنها اگر چه از تز ورزش به‌عنوان آیین جامعه دست کشیدند، در عین حال اهمیت ورزش به‌عنوان حوزه نهادی زندگی روزمره همچنان اهمیت خود را در تحلیل‌های آنان حفظ کرده است (ظهوری نیا، ۱۳۹۴).

۳-۲-۲. مارسل موس

مارسل موس با تألیف کتاب فنون بدن در ۱۹۳۴ اولین تألیف را در جامعه‌شناسی ورزش نوشت و شالوده‌ی جامعه‌شناسی ورزش را پی‌ریزی کرد و به‌عنوان طلوع‌دهنده این حوزه شهرت یافت. مارسل موس در این کتاب خود کلیدواژه‌هایی مثل «فنون بدن»، «عادت‌واره» و «عقل علمی» را به کار برد و عملاً علم جامعه‌شناسی را به عرصه‌ی ورزش و فعالیت‌های بدنی و همچنین بازی‌ها و مسابقات ورزشی وارد کرد. به نظر موس، در همه ورزش‌ها و بازی‌ها از جمله شنا، دو، کوهنوردی و پرش‌ها یک عنصر نیرومند جامعه‌شناسی وجود دارد که او آن را عادت‌واره نامید. او در کتاب خود درباره عادت‌واره در عرصه‌های ورزشی معتقد است رفتارهای بدنی از سنخ رفتارهای طبیعی نیستند، بلکه رفتارهای فرهنگی‌اند. مجموعه‌ای از رفتارهای نمادی وابسته به منزلت و موقعیتی که هر فرد در سلسله‌مراتب اجتماعی احراز کرده است. ورزش در واقع به بازی گرفتن قاعده‌مند بدن است که بر حسب تعلق اجتماعی کنشگران و عمل‌کننده‌ها، کارکردهای متعدد و گوناگونی دارد (نوابخش و جوانمرد، ۱۳۸۸).

۳-۲-۳. هویزینگا

یوهان هویزینگا^۱ ورزش را پدیده‌ای فرهنگی می‌داند. به اعتقاد این نظریه‌پرداز پدیده‌های اجتماعی مانند عدالت، جنگ، فلسفه، هنر و شعر صورت‌های دگرگون‌شده بازی و مسابقات ورزشی هستند. هویزینگا بازی را پدیده‌ای فرهنگی معرفی می‌کند، نه صرفاً پدیده زیست‌شناختی و بیولوژیکی. او در این زمینه دو موضوع اصلی را مطرح

1. Huizinga

می‌کند؛ اول شناسایی بُعد سیاسی ورزش که به‌صورتی پوشیده ولی همه‌جا حاضر و خزنه در امور ورزشی مداخله می‌کند. دوم تردید درباره فضیلت‌ها و ارزش‌هایی است که ورزش می‌توانست حاصل آنها باشد (نوابخش و جوانمرد، ۱۳۸۸).

۳-۲-۴. بورديو

پير بورديو معتقد بود ورزش در تشكيل و تكوين «عادت‌واره» نقش مؤثر دارد. او «عادت‌واره» را عادات شرطی شده مربوط به دسته‌ای خاص از شرایط زندگی می‌داند. بورديو این مفهوم را محصول فعالیت تاریخی نسل‌های پی‌درپی تصور می‌کند که موجب تفاوت و تمایز الگوهای رفتاری و عقاید میان افراد و گروه‌ها می‌شود. بورديو در مقابله «چگونه می‌توان ورزشکار بود» به تحلیل امر ورزشی به‌عنوان پهنه و میدانی برای رقابت بر سر قدرت می‌پردازد و نشان می‌دهد چگونه در عملی به ظاهر کاملاً غیرسیاسی، اما دائماً با حضور سیاسی در عمق آن، سروکار داریم (بورديو، ۱۹۸۴، به نقل از شفیعی، ۱۳۹۲).

۳-۲-۵. جمع‌بندی

مطالعه پیرامون ورزش از دهه ۱۹۶۰ موردتوجه جامعه‌شناسان قرار گرفته است. در این حوزه به مسائل متنوعی از جمله خشونت در ورزش، اقتصاد و ورزش، سیاست و ورزش و بسیاری دیگر از مسائل پرداخته می‌شود. با توجه به نقشی که جامعه‌شناسان برای عوامل جامعه‌پذیری در روی آوردن افراد به ورزش قائل‌اند و نیز اهمیتی که خانواده در فرایند جامعه‌پذیری افراد دارد، ورزش به‌عنوان یکی از الگوهای رفتاری چه تأثیری از عوامل جامعه‌پذیری، خصوصاً خانواده می‌پذیرد. جامعه‌پذیری ورزشی یک فرایند ادغام اجتماعی را از طریق ارتباطات، درک، مشارکت و همکاری، با نقشی که برای حل‌وفصل اختلافات آگاهانه و فعالانه ایفا می‌کنند را نشان می‌دهد. این فرایند بر مبنای ساختارهای شناختی، عاطفی و انگیزش و انفرادی شکل گرفته و همچنین رفتارها و عملکرد گروه‌های ورزشی را پدید می‌آورد. از دیدگاه جامعه‌شناسان، در همه فرهنگ‌ها، خانواده سازه بنیادین جامعه‌پذیری در دوران کودکی است. خانواده به‌عنوان یکی از عناصر مهم جامعه و نهادی اجتماعی همیشه موردتوجه محققان مسائل اجتماعی بوده است. نقش خانواده در اجتماعی کردن فرزندان بسیار مهم بوده و یکی از عوامل اجتماعی شدن کودک محسوب می‌شود، بنابراین با توجه به نقش خانواده در اجتماعی شدن فرزندان، شکل

گیری و رشد شخصیت افراد، ضرورت بررسی ویژگی‌های خانوادگی مؤثر بر جامعه پذیری ورزشی لازم به نظر می‌رسد.

۴. روش تحقیق

روش انجام این پژوهش کیفی است. راهبرد تحقیق در این مطالعه تحلیل داده بنیاد روش اشتراوس و کوربین بود که به صورت نظام‌مند انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش حاضر اساتید و اعضای هیئت علمی دانشگاه در رشته‌های جامعه‌شناسی و جامعه‌شناسی ورزشی که در زمینه تحقیق و پژوهش حاضر تخصص و آشنایی لازم را داشته‌اند و اینکه حداقل در این زمینه دارای مقالات، کتاب، سابقه آموزشی و پژوهشی و یا سابقه تدریس در این حوزه را بودند و همچنین مربیان و بازیکنان بین‌المللی ورزشی بودند. روش نمونه‌گیری به شکل غیراحتمالی^۱، با انتخاب هدفمند و با حداکثر تنوع استفاده شد. نمونه‌گیری تا زمان رسیدن به کفایت نظری ادامه داشت. و بعد از حصول کفایت نظری، هیچ نوع داده‌های اضافی نمی‌توان پیدا کرد که محقق به وسیله آن بتواند مقوله‌ها را تدوین کند. به موازاتی که دیتاهای مشابه را گردآوری می‌کند، از نظر تجربی مطمئن می‌شود که یک مقوله به حد کفایت رسیده است (دانایی فرد و دیگران، ۱۳۸۸)، از این رو، تعداد مشارکت‌کنندگان در مصاحبه ۱۶ نفر بود. محدوده مکانی پژوهش شهر تهران و در سال ۱۴۰۱-۱۳۹۹ انجام شده است.

جدول (۱): مشخصات افراد مصاحبه شونده

ردیف	حوزه فعالیت
P1	بازیکن سابق تیم ملی - سرمربی تیم ملی والیبال ایران
P2	۷ دوره سرمربی تیم ملی بانوان - کمک‌مربی تیم ملی بانوان - عهده‌دار ۱۲ سال مربیگری باشگاه‌های سوپرلیگ - یک سال مربی والیبال نشسته
P3	مربی بین‌المللی والیبال ایران - عضو کادر فنی تیم والیبال دختران زیر ۲۳ سال
P4	۲۵ سال سابقه مربی گردی - مربی تیم والیبال بانوان سایپا - مدرس دانشگاه
P5	بهترین مربی اخلاق کشور - سرمربی هر سه رده تیم ملی نوجوانان جوانان و بزرگسالان - ۹ بار قهرمانی باشگاه‌های آسیا و قهرمانی باشگاه‌های ایران - ۴ بار قهرمان جوانان آسیایی - یک بار قهرمان نوجوانان آسیا - یک بار نایب‌قهرمان جان یک بار سوم جوانان جهان
P6	بازیکن سابق تیم ملی - قهرمان لیگ والیبال ایران به عنوان مربی - قهرمان لیگ والیبال

ردیف	حوزه فعالیت
	تهران به‌عنوان بازیکن
P7	خانواده ورزشکار - پسر ورزشکار
P8	خانواده ورزشکار - دختر ورزشکار
P9	خانواده ورزشکار - پسر ورزشکار
P10	خانواده ورزشکار - دختر ورزشکار
P11	بازیکن تیم ارومیه - بازیکن تیم ملی - شرکت در مسابقات انتخابی والیبال قهرمانی جهان در سال ۲۰۱۴
P12	بازیکن تیم ملی به مدت ۱۳ سال - قهرمانی در لیگ برتر
P13	کاپیتان تیم ملی به مدت ۲ سال - از اولین بانوان لژیونر که موفق به بازی در خارج از ایران شد - دومین پشت خط زن لیگ ترکیه
P14	بازیکن تیم ملی - در سال ۹۷ به لیگ یک ترکیه پیوست - قهرمان لیگ برتر ایران
P15	دکترای جامعه‌شناسی - تدریس در دانشگاه‌های آزاد و مؤسسات علمی کاربردی
P16	دکترای جامعه‌شناسی - تدریس در دانشگاه‌های آزاد و مؤسسات علمی کاربردی

برای جمع‌آوری مطالب ادبیات و پیشینه تحقیق از کتاب‌های مختلف، نشریات، رساله‌های پژوهشی مربوط، شیوه‌نامه و مستندات مرتبط و مطالب اینترنتی مورد استفاده قرار گرفت. بعد از تهیه و تدوین راهنمای مصاحبه به نمونه‌های آماری ارجاع داده شد و داده‌هایی که لازم بود با استفاده از مصاحبه‌های باز گردآوری شود جمع‌آوری شد. طول مدت مصاحبه‌ها ۶۰-۴۵ دقیقه بود و مصاحبه‌ها توسط دستگاه ضبط دیجیتالی ثبت شد. قبل از اینکه با افراد مصاحبه شود به‌خاطر حداکثر مشارکت افراد مصاحبه شونده، اهداف پژوهش و سؤال‌های تحقیق به مشارکت‌کنندگان ایمیل شد و سپس با هماهنگی‌هایی که انجام گرفت با آنها قرار ملاقات گذاشته شد. برای تحلیل مصاحبه‌ها از رویکرد ویرایشی^۱؛ تئوری مبتنی بر داده^۲ گلاسر و استراوس که یکی از رویکردهای تحلیل داده‌ها در مصاحبه‌ها است استفاده شد (دانایی‌فرد و دیگران، ۱۳۸۸).

لازم به ذکر است به دلیل جدید بودن پژوهش و محدودیت احتمالی داده‌ها، از روش مثلث‌سازی در روش تحقیق کیفی^۳ استفاده شد. تثلیث یا مثلث‌سازی به جریان

1. Editing approach
 2. Grounded Theory
 3. Triangulation

استفاده از رویکردها و مطالب گوناگون به‌منظور گردآوری منابع در پژوهش گفته می‌شود (اسکینر؛ ادواردز و کوربت، ۲۰۱۴). با توجه به استفاده از روش تثلیث یا مثلث‌سازی (استفاده از چندین منبع مانند اطلاعات کتابخانه، مصاحبه با کارشناسان و...) در این تحقیق از منابع متنوع به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات استفاده شد. همچنین، در این تحقیق به‌منظور سنجش روایی از معیارهای اسکینر، ادواردز و کوربت (۲۰۱۴) به شرح جدول شماره ۱، استفاده شد.

جدول (۲): تکنیک‌های اطمینان از روایی پژوهش

روش‌ها	نحوه مراحل اجرا در پژوهش
درگیری طولانی مدت	افزایش حساسیت نظری، مشارکت عملی و ارتباط با مشارکت‌کنندگان برای ارزیابی برداشت‌های محقق
مشاهده پایدار	مشارکت عملی محقق و حضور در محیط مشارکت و اکتشاف جزئیات تجارب مشارکت‌کنندگان
بازرسی دوباره مسیر کسب دیتاها	انجام بازرسی دوره‌ای اطلاعات و کدهای به‌دست‌آمده به‌منظور جلوگیری از سوگیری و اطمینان از صحت، توسط پژوهشگر و یک همکار (دانشجوی دکتری) آشنا به موضوع مورد تحقیق
بررسی کردن	بررسی دیتاهای به‌دست‌آمده به کمک گروه پژوهش و نظرسنجی از مصاحبه‌شوندگان در خصوص نتایج پژوهش
مثلث‌سازی یا تثلیث	استفاده از منابع متعدد برای گردآوری داده‌ها
مقایسه مداوم	مقایسه داده‌های به‌دست‌آمده از منابع موردبررسی با دیگر منابع به شکل مداوم در تمامی مراحل تحقیق

برای محاسبه پایایی با روش توافق درون موضوعی دو کدگذار، از متخصصین مدیریت ورزشی که در مراحل مختلف انجام پژوهش حضور داشته درخواست شد تا در کدگذاری تحقیق به‌عنوان همکار شرکت داشته باشند. آموزش‌های لازم به‌منظور کدگذاری به همکار پژوهش منتقل شد. سپس پژوهشگر به همراه همکار، به‌عنوان نمونه دو مورد از مصاحبه‌ها را کدگذاری کرده و درصد توافق درون موضوعی با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$\text{درصد توافق درون} = \frac{2 \times \text{تعداد توافقات}}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100\%$$

در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود، تعداد کل کدهای که به ثبت رسیده است، معادل ۴۱ می‌باشد. علاوه بر آن، پایایی مابین کدگذاران برای مصاحبه‌هایی که انجام شده در این پژوهش معادل ۷۸ درصد است؛ لذا، با توجه به این که میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد می‌باشد، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید بوده و می‌توان گفت که پایایی ابزار مطالعه مناسب می‌باشد.

جدول (۳): محاسبه پایایی

ردیف	شماره مصاحبه	تعداد کل کدها	کدهای مورد توافق	کدهای عدم توافق	پایایی
۱	۳	۱۱	۴	۳	۰/۷۲
۲	۷	۱۳	۵	۳	۰/۷۶
۳	۱۴	۱۷	۶	۴	۰/۷۰
	جمع	۴۱	۱۵	۹	۰/۷۳

لازم به ذکر است کلیه تحلیل‌های آماری با کمک نرم‌افزار Maxqda نسخه ۲۰۲۰ انجام گرفت. نرم‌افزار Maxqda، به‌منظور موشکافی و واکاوی کیفی داده‌های پژوهش می‌باشد که در حوزه‌های علوم اجتماعی کاربرد دارد. با استفاده از نرم‌افزار Maxqda می‌توان پژوهش‌ها را در مدت زمان کمتر و با دقت بیشتر و سهل‌تر به انجام رساند (بهشتی، ۲۰۱۶).

۵. یافته‌ها پژوهش

در این پژوهش با ۱۶ نمونه از افراد تا زمان رسیدن به اشباع نظری مصاحبه باز به عمل آمد. بعد از مصاحبه با افراد مورد نظر، به این نتیجه رسیده شد که اطلاعات جمع‌آوری شده به اشباع رسیده و احتیاجی به مصاحبه‌های بیشتر نیست.

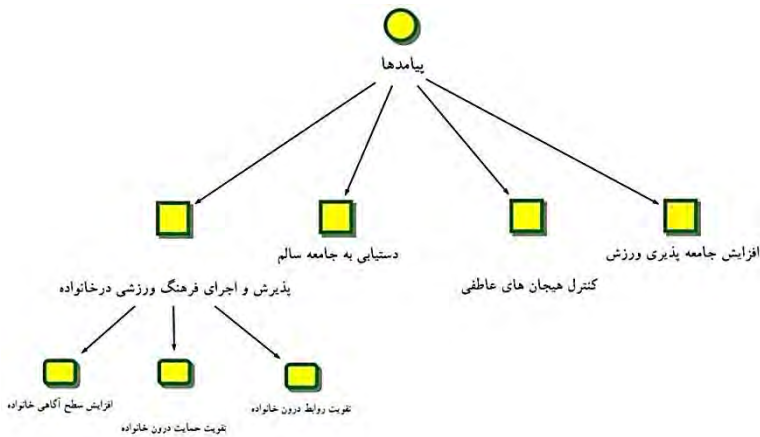
۵-۱. تعیین پیامدهای مؤثر بر نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان

پیامدها، برونداد راهبردهای کنش و واکنش هستند که بر اساس نتایج مستخرج از مصاحبه‌های به‌عمل‌آمده، مقوله‌های اصلی و فرعی به تفکیک مفاهیم در جدول ۴ به شرح زیر تنظیم شده است:

جدول (۴): مقولات اصلی، محوری و مفاهیم مربوط به پیامدهای نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان

مفاهیم	زیرمقوله‌ها	مقوله‌ها	محور
اجرای هنجارها و ارزش‌های اجتماعی موردپذیرش جامعه، اجرای مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی، پذیرش نقش‌های مناسب ورزشی، یادگیری هنجارهای ورزشی جامعه، یادگیری ارزش‌های ورزشی جامعه، انتقال ارزش‌های ورزشی جامعه به فرد و انتقال هنجارهای ورزشی جامعه به فرد	افزایش جامعه‌پذیری ورزش		پیامدها
انس گرفتن فرزند با تمرینات ورزشی، انس گرفتن فرزند با رفتارهای ورزشی، انس گرفتن خانواده با رفتارهای ورزشی	تقویت روابط درون خانواده	پذیرش و اجرای فرهنگ ورزشی در خانواده	
سرمایه‌گذاری خانواده‌ها در فعالیت‌های ورزشی، وضع و اجرای قوانین تشویقی در خانواده، انجام مناسک ورزشی و بازی‌های محلی	تقویت حمایت درون خانواده		
افزایش سطح آگاهی خانواده نسبت به فعالیت‌های ورزشی، پی بردن خانواده به ضرورت فعالیت‌های ورزشی در زندگی	افزایش سطح آگاهی خانواده		
تسکین فشارهای روحی، تسکین تنش‌های روزانه زندگی	کنترل هیجان‌های عاطفی		
کاهش جرم و بزهکاری در جامعه، هدفمند شدن افراد در جامعه، درونی کردن الگوهای فرهنگی، ترویج استقلال فکری، ترویج خود ابرازی، حمایت نهادها و سازمان‌های دولتی از ورزش (رسانه‌ها و قوای سه‌گانه)، پذیرش تنوع فرهنگی و بازی‌های محلی	دستیابی به جامعه سالم		

بر اساس نتایج این پژوهش پیامدهای حاصل از مصاحبه‌های کیفی شامل ۴ مقوله اصلی نظیر افزایش جامعه‌پذیری ورزش، پذیرش و اجرای فرهنگ ورزشی در خانواده، کنترل هیجان‌های عاطفی و دستیابی به جامعه سالم و ۳ زیر مقوله از قبیل تقویت روابط درون خانواده، تقویت حمایت درون خانواده و افزایش سطح آگاهی خانواده شناسایی شدند.

شکل (۱): مفاهیم و مقوله‌های پیامدها

۲-۵. پیامدهای مؤثر بر نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی کدام‌اند؟

با توجه به تجربه و تحلیل داده‌های مستخرج از مصاحبه و کدگذاری‌های به عمل آمده، پیامدهای ظهور نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزش در فرزندان، عبارت‌اند از:

- ۱- چهار مقوله اصلی شامل: افزایش جامعه‌پذیری ورزش، پذیرش و اجرای فرهنگ ورزشی در خانواده، کنترل هیجان‌های عاطفی، دستیابی به جامعه سالم؛
- ۲- سه زیر مقوله شامل: تقویت روابط درون خانواده، تقویت حمایت درون خانواده و افزایش سطح آگاهی خانواده.

۳-۵. آیا خانواده بر جامعه‌پذیری فرزندان نقش دارد؟

مشارکت‌کنندگان اذعان کرده‌اند، افزایش جامعه‌پذیری ورزش (اجرای هنجارها و ارزش‌های اجتماعی موردپذیرش جامعه، اجرای مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی، پذیرش نقش‌های مناسب ورزشی، یادگیری هنجارهای ورزشی جامعه، یادگیری ارزش‌های ورزشی جامعه، انتقال ارزش‌های ورزشی جامعه به فرد و انتقال هنجارهای ورزشی جامعه به فرد)، تقویت روابط درون خانواده (انس گرفتن فرزند با تمرینات ورزشی، انس گرفتن فرزند با رفتارهای ورزشی، انس گرفتن خانواده با رفتارهای ورزشی)، تقویت حمایت درون خانواده (سرمایه‌گذاری خانواده‌ها در فعالیت‌های ورزشی، وضع و اجرای قوانین تشویقی در خانواده، انجام مناسک ورزشی و بازی‌های محلی)، افزایش سطح آگاهی خانواده (افزایش سطح آگاهی خانواده نسبت به

فعالیت‌های ورزشی، پی بردن خانواده به ضرورت فعالیت‌های ورزشی در زندگی)، کنترل هیجان‌های عاطفی (تسکین فشارهای روحی، تسکین تنش‌های روزانه زندگی) و دستیابی به جامعه سالم (کاهش جرم و بزهکاری در جامعه، هدفمند شدن افراد در جامعه، درونی کردن الگوهای فرهنگی، ترویج استقلال فکری، ترویج خود ابرازی، حمایت نهادها و سازمان‌های دولتی از ورزش (رسانه‌ها و قوای سه‌گانه)، پذیرش تنوع فرهنگی و بازی‌های محلی) از جمله پیامدهای افزایش نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان خواهد بود. به‌طوری‌که مشارکت‌کننده ۴ بیان کرده است:

«والدین با شرکت فرزندان خود در فعالیت‌های ورزشی و همراهی کردن با آنها در این‌گونه فعالیت‌ها می‌توانند کمک کنند تا فرزندان‌شان زندگی سالمی داشته باشند».

حتی مشارکت‌کننده ۹ مطرح کرده است:

«ورزش و فعالیت‌های ورزشی در میان فامیل و خویشاوندان در حقیقت باعث می‌شود که فرزندان ارتباط بیشتر و همراه با انس را با تمرینات ورزشی ایجاد کنند. فرزندان و حتی خانواده می‌توانند فعالیت‌های ورزشی را بهتر انجام دهند و رفتارهای ورزشی را درست‌تر انجام دهند».

مشارکت‌کننده ۱۴ اذعان کرده است:

«حتی زمانی که خانواده از فرزندان خود در انجام فعالیت‌های ورزشی همکاری و حمایت می‌کنند در واقع آنان می‌توانند توانایی‌ها و استعدادها را خود را به دیگران نشان دهند و همچنین در تصمیم‌گیری‌های خود وابسته به دیگران نخواهند شد. همچنین، انجام فعالیت‌های ورزشی در خانواده منجر به شادی، لذت، انبساط خاطر در اعضای خانواده می‌شود».

نتیجه‌گیری

با توجه به عوامل جامعه‌پذیری در ورزش کردن و نقش خانواده در این فرایند، ورزش به‌عنوان یکی از نمونه‌های رفتاری تحت تاثیر عوامل جامعه‌پذیری، خصوصاً خانواده است. جامعه‌پذیری ورزشی یک فرایند ادغام اجتماعی را از طریق ارتباطات، درک، مشارکت و همکاری، با نقشی که برای حل‌وفصل اختلافات آگاهانه و فعالانه ایفا می‌کنند را نشان می‌دهد. این فرایند بر مبنای ساختارهای شناختی، عاطفی و انگیزش و انفرادی شکل گرفته و همچنین رفتارها و عملکرد گروه‌های ورزشی را پدید می‌آورد (مددی و دیگران، ۱۳۹۸). از نظر جامعه‌شناسان، در همه زمان‌ها، خانواده اساس

بنیادین جامعه‌پذیری در دوران کودکی افراد است. خانواده که شامل والدین و اطرافیان نزدیک می‌شود مورد توجه پژوهشگران این حیطه بوده است. نقش خانواده اعم از پدر و مادر و خواهر و برادر و اطرافیان نزدیک در اجتماعی کردن کودکان بسیار با اهمیت است و یکی از عوامل اجتماعی شدن فرزندان محسوب می‌شود، بر این اساس با توجه به نقش خانواده در اجتماعی شدن کودکان، تکامل و رشد شخصیت آنها، ضروری است تا ویژگی‌های خانوادگی مؤثر بر جامعه‌پذیری ورزشی بررسی گردد.

پیامدهای شناسایی شده در پژوهش حاضر عبارت‌اند از: ۱- افزایش جامعه‌پذیری ورزش، ۲- پذیرش و اجرای فرهنگ ورزشی در خانواده، ۳- کنترل هیجان‌های عاطفی، ۴- دستیابی به جامعه سالم بوده است. در واقع، مشارکت‌کنندگان اظهار کرده‌اند، افزایش جامعه‌پذیری ورزش (اجرای هنجارها و ارزش‌های اجتماعی موردپذیرش جامعه، اجرای مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی، پذیرش نقش‌های مناسب ورزشی، یادگیری هنجارهای ورزشی جامعه، یادگیری ارزش‌های ورزشی جامعه، انتقال ارزش‌های ورزشی جامعه به فرد و انتقال هنجارهای ورزشی جامعه به فرد)، تقویت روابط درون خانواده (انس گرفتن فرزند با تمرینات ورزشی، انس گرفتن فرزند با رفتارهای ورزشی، انس گرفتن خانواده با رفتارهای ورزشی)، تقویت حمایت درون خانواده (سرمایه‌گذاری خانواده‌ها در فعالیت‌های ورزشی، وضع و اجرای قوانین تشویقی در خانواده، انجام مناسب ورزشی و بازی‌های محلی)، افزایش سطح آگاهی خانواده (افزایش سطح آگاهی خانواده نسبت به فعالیت‌های ورزشی، پی بردن خانواده به ضرورت فعالیت‌های ورزشی در زندگی)، کنترل هیجان‌های عاطفی (تسکین فشارهای روحی، تسکین تنش‌های روزانه زندگی) و دستیابی به جامعه سالم (کاهش جرم و بزهکاری در جامعه، هدفمند شدن افراد در جامعه، درونی‌کردن الگوهای فرهنگی، ترویج استقلال فکری، ترویج خود ابرازی، حمایت نهادها و سازمان‌های دولتی از ورزش (رسانه‌ها و قوای سه‌گانه)، پذیرش تنوع فرهنگی و بازی‌های محلی) از جمله پیامدهای افزایش نقش خانواده بر جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان خواهد بود. پارسونز عملکرد دیگر جامعه‌پذیری در ورزش را در به‌وجود آمدن ارتباطات نزدیک و با تثبیت‌پذیری بیشتر بین افراد می‌داند که معمولاً اکثر تنشها و نگرانی‌هایی که در رابطه با یادگیری مهارت‌های زندگی می‌باشد را تسکین می‌دهد (دسترنج، ۱۳۹۲؛ شفیع، ۱۳۹۲). استفانسن و همکاران (۲۰۱۶) نیز بیان کرده‌اند، والدین ممکن است ورزش را به‌عنوان روشی برای تبدیل به عرصه‌های اُنس گرفته شده دیده باشند و در آنجا آنها می‌توانند منابع خود را برای استفاده بیشتر در اختیار بگذارند (جانسون، ۲۰۱۷). به‌علاوه، هایوز و

همکاران (۲۰۱۷) نیز در پژوهش خود نشان داده‌اند، سبک زندگی ورزشی در خانواده، تأثیر به‌سزایی بر مشارکت ورزشی فرزندان دارد. از این رو با توجه به نتایج پژوهش مبنی بر وجود محدودیت‌های مدیریتی و ساختاری در جامعه، پیشنهاد می‌گردد:

۱- بستری فراهم گردد تا نگرش مسئولین و سیاست‌گذاران جامعه نسبت به ورزش و فعالیت‌های ورزشی به‌ویژه ورزش زنان تغییر و اصلاح گردد؛ وجود کلیشه‌های جنسیتی و بازتاب تبعیض‌های جنسیتی در رسانه‌ها باعث شده تا باورها و نگرش‌ها در مورد مردانگی و زنانگی به‌صورت صحیح در بین سیاست‌گذاران تعریف و تبیین نگردد و همین امر منجر به سیاست‌گذاری‌های نامناسب در حوزه مدیریتی و ساختاری ورزش شده است، از این رو، پیشنهاد می‌گردد، سیاست‌گذاران در حوزه ورزش و فعالیت‌های ورزشی، هم‌جنس فعالیت ورزشی باشند، به‌عبارتی نسبت به ورزش و فعالیت‌های ورزشی بیگانه نباشند. همچنین، متخصصین و کارشناسان هر یک از فعالیت‌های ورزشی با توجه به منافع هر یک از رشته‌های ورزشی توانمند در تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری‌های مناسب برای ورزشکاران در هر رشته باشند.

۲- یکی از موارد پیشنهادی، تقویت اتصال ارتباطی خانواده‌ها، مدارس و سازمان‌های ورزشی است. به‌عبارتی، ظهور مثلث ورزشی تقویت‌کننده‌ها (خانواده‌ها، مدارس و سازمان‌های ورزشی) در جامعه می‌توان گام‌هایی را در جهت توسعه ورزش و فعالیت‌های ورزشی برای تمام گروه‌های اجتماعی بدون تبعیض برداشت؛ زیرا خانواده تأثیرپذیرترین عامل جامعه‌پذیری برای مشارکت ورزشی می‌باشد. در واقع والدین می‌توانند خودشان را به‌عنوان یک تسهیل‌کننده یا تحریک‌کننده مشارکت ورزشی بچه‌هایشان معرفی کنند و با فرستادن آنها به باشگاه‌های ورزشی، آنها را وارد عرصه ورزشی نمایند. همچنین همکاری مدارس و سازمان‌های ورزشی نیز ظهور مثلث ورزشی تقویت‌کننده‌ها را بیشتر می‌کند؛ در واقع، با همکاری مدارس و سازمان‌های ورزشی با خانواده‌ها و همکاری مدارس با سازمان‌های ورزشی می‌توان گام‌های مؤثری را در جهت ترویج و انتقال فرهنگ ورزشی برای همه گروه‌های اجتماعی در جامعه برداشت و بر سبک زندگی ورزشی در خانواده‌ها و کیفیت فعالیت‌های ورزشی در مدارس تأثیر به‌سزایی گذاشت.

۳- پیشنهاد می‌گردد، پژوهش‌گران بعدی اقدام به یک مطالعه تطبیقی در سطح جوامع شهری بزرگ و کوچک و همچنین جوامع شهری و روستایی نمایند و الگوهای نقش خانواده را در جامعه‌پذیری ورزشی فرزندان را در این مناطق مورد شناسایی قرار دهند. و همچنین به مخاطرات فرهنگی پیرامون برخی مجموعه‌ها و

ورزش‌ها مانند نگرانی برخی والدین از فضای ناسالم باشگاه‌های بدن‌سازی برای پسران نوجوان پرداخته شود.

پیشنهاد‌های کلان راهبردی

- ۱- پرداخت وام‌های طویل‌مدت با بهره کم به خانواده‌های ورزشکار؛
- ۲- حمایت مالی آموزش و پرورش از دانش‌آموزان با استعداد در زمینه ورزش؛
- ۳- آزادسازی اماکن و مجموعه‌های ورزشی دستگاه‌های اجرایی برای استفاده عموم به‌ویژه خانواده‌ها، برای شرکت در کلاسهای ورزشی و اصلاح ضوابط تعرفه خدمات ورزشی، به‌منظور دسترسی آسان و ارزان خانواده‌ها به ورزش؛
- ۴- فراهم‌سازی زمینه استفاده خانواده‌ها از محوطه مدارس، دانشگاه‌ها، اماکن و فضاهای فرهنگی در ساعات آزاد برای برگزاری برنامه‌ها و فعالیت‌های ورزشی؛
- ۵- برگزاری گردهمایی‌های ورزشی خانواده‌محور، با همکاری سازمان صدا و سیما، شهرداری‌ها و سایر نهادهای فرهنگی، تبلیغی و رسانه‌ای؛
- ۶- ترویج، توسعه و حمایت از ورزش‌های آیینی و سنتی، بازی‌های بومی، محلی و فعالیت‌های جمعی و خانواده‌محور از طریق تولید محصولات فرهنگ‌ساز با اولویت بازی‌های دیجیتال، پویانمایی، واقعیت‌گسترده، مستند، فیلم داستانی و توسعه پارک‌های آموزشی کودکان و نوجوانان، و نقش‌آفرینی مؤثر مساجد، مدارس، بقاع متبرکه و هیئات مذهبی، با همکاری سازمان صدا و سیما، سازمان تبلیغات اسلامی و شهرداری‌ها؛
- ۷- حمایت از تولید و نشر آثار فرهنگی و رسانه‌ای مرتبط با ترویج، توسعه و حمایت از ورزش‌های آیینی و سنتی، بازی‌های بومی، محلی و فعالیت‌های جمعی و خانواده‌محور در رسانه‌ها، به‌ویژه رسانه‌های جمعی، با اولویت شبکه‌های اجتماعی و سامانه‌های نمایش درخواستی و همکاری سازمان صدا و سیما، سازمان تبلیغات اسلامی، شهرداری‌ها و سایر نهادهای فرهنگی، تبلیغی و رسانه‌ای؛
- ۸- تشکیل شورایی متشکل از متخصصان، اساتید دانشگاه، کارشناسان، پیشکسوتان و قهرمانان جهت بهره‌مندی از علم روز دنیا و ایجاد پلی ارتباطی میان مردم و مسئولان؛
- ۹- ایجاد انگیزه و فراهم کردن شرایط و رفع موانع مشارکت بخش خصوصی و نهادهای عمومی جهت سرمایه‌گذاری در ورزش و رفع مشکلات اقتصادی؛
- ۱۰- تدوین یک نظام استعدادیابی ورزشی ملی و تمرکز بر بخش خانواده - مدرسه؛
- ۱۱- اصلاح نگرش خانواده‌ها نسبت به انجام فعالیت‌های ورزشی.

فهرست منابع

- بهشتی، صمد (۲۰۱۶). تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی با نرم‌افزار *maxqda*. تهران: انتشارات متفرقه.
- دانایی فرد، حسن؛ الوانی، سید مهدی و آذر، عادل (۱۳۹۸). روش‌شناسی پژوهش کیفی در مدیریت: رویکردی جامع. تهران: انتشارات اشراقی، صفار زکی، محمدعلی و بهارالدینی، رضا (۱۳۹۱). کیفیت زندگی خانواده و نقش آن در جامعه‌پذیری فرزندان بررسی مقایسه‌ای بین زوجین پرستار و معلم شهر زاهدان در سال ۱۳۸۹. *فصلنامه فرهنگی تربیتی زنان و خانواده*، (۲۰)، ۲۰۱.
- شمسی، عبدالحمید؛ سلطان‌حسینی، محمد و روحانی، میثم (۱۳۹۹). تبیین نقش عوامل جامعه‌پذیری در توسعه مشارکت ورزشی جوانان: مطالعه موردی: شهر اصفهان. *مطالعات مدیریت ورزشی*، (۲۸)، ۷۱-۸۸.
- قامتی، حسن (۱۳۹۷). *شناسایی و تدوین عوامل مؤثر بر مشارکت مداوم سالمندان در فعالیت‌های بدنی اوقات فراغت و ارائه الگو*. (رساله دکتری). تربیت بدنی و علوم ورزشی گرایش مدیریت اوقات فراغت و ورزش‌های تفریحی.
- مددی، فریبا؛ قدیمی، بهرام و آزادفدا، شیوا (۱۳۹۸). شرکت زنان در فعالیت‌های ورزشی منتخب و روحیه وندالیستی. *جامعه‌شناسی و مدیریت سبک زندگی*، (۱۳)، ۲۵۵-۲۸۵.
- میناوند، محمدقلی و دیگران (۱۳۹۴). روش‌های نهادینه کردن ورزش همگانی از طریق رسانه ملی از دیدگاه کارشناسان (مطالعه موردی: شبکه ورزش). *پژوهش‌های ارتباطی، سال بیست و دوم*، (۱)، ۱-۱۱.
- وزارت ورزش و جوانان (۱۳۹۴). *برنامه ششم توسعه بخش ورزش*. تهران: وزارت ورزش و جوانان.
- هاشمی، سیدضیا و مرادی، رامین (۱۳۹۸). بررسی نقش خانواده در جامعه‌پذیری ورزشی. *مجله جامعه‌شناسی ایران*، (۴)، ۱۱-۱۴۳-۱۶۸.
- Birchwood, D.; Roberts, K. & Pollock, G. (2008). Explaining differences in sport participation rates among young adults: Evidence from the South Caucasus. *European physical education review*, 14(3), 283-298.
- Brohm, J. (2020). Psychoanalysis put to the test of sport. *Cliniques méditerranéennes*, 101(1), 51-63. <https://www.cairn.info/journalcliniques-mediterraneennes-2020-1-page-51.htm>.
- Green, K. (2010). *Key Themes in Youth Sport*. London: Routledge.
- Hayoz, C.; Klostermann, C.; Schmid, J.; Schlesinger, T. & Nagel, S.

- (2017). Intergenerational transfer of a sports-related lifestyle within the family. *International Review for the Sociology of Sport*, 1012690217702525.
- Hazar, Z.; Polat, E. & Hazar, S. (2018). Evaluation of Different Variables of Agression Levels of Physical Education and Sports School and Educational Faculty Students. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, 20(3), 318-323.
- JOHANSON, A. (2017). Understanding the increase in parents' involvement in organized youth sports. *Sport, Education and Society*, .23(2).
- Korobeynikov, G.; Cynarski, W. J.; Mytskan, B.; Dutchak, M.; Korobeynikova, L.; Nikonorov, D. & Korobeinikova, I. (2019). The psychophysiological state of athletes with different levels of aggression. Ido Movement for Culture. *Journal of Martial Arts Anthropology*, 19(1S), 62-66.
- Menaker, Brian E.; McGranahan, Devan A.; & Sheptak, Richard D. Jr. (2019). Game Day Alters Crime Pattern in the Vicinity of Sport Venues in Cleveland, OH. *Journal of Sport Safety and Security*, 4(1), Article 1.
- Miller-Slough, R. L. & Dunsmore, Julie C. (2021). Parent and Friend Emotion Socialization in Adolescence: Associations with Psychological Adjustment. *Adolescent Research Review*, 1(4), 287-305.
- Sallis, J. F.; Prochaska, J. J. & Taylor, W. C. (2000). A review of correlates of physical activity of children and adolescents. *Medicine and science in sports and exercise*, 32(5), 963-975.
- Skinner, J.; Edwards, A. & Corbett, B. (2014). *Research methods for sport management*. Routledge.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2016). *Tehnics of communication and social integration through sport*. Lambert Academic Publishing. ISBN-13: 978-3-659-86350-9.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2017). *Motor activities important sources of socialization at primary school level*. International Scientific Conference "Perspectives in Physical Education and Sport", 14th Edition, Constanța, 23th-24th May.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2018). *Tehnics of communication and social integration through sport*. Lambert Academic Publishing. ISBN-13: 978-3-659-86350-9.
- Stefansen, K. & et al. (2016). Understanding the increase in parents' involvement in organized youth sports. *Sport. Education and Society*, .23(2)
- Zi Yan, Bradley J. Cardinal, Alan C. Acock (2015). Understanding Chinese international college and university students' physical activity behavior. *Journal of Sport and Health Science*, 4(2015), 203-210.

References

- Beheshti, S.S. (2016). Qualitative data analysis with Maxqda software, Tehran, Ravesh Shenasan Publication. (In Persian)
- Birchwood, D.; Roberts, K. & Pollock, G. (2008). Explaining differences in sport participation rates among young adults: Evidence from the South Caucasus. *European physical education review*, 14(3), 283-298.
- Brohm, J. (2020). Psychoanalysis put to the test of sport. *Cliniques méditerranéennes*, 101(1), 51-63.
- Danaeifard, H.; Alvani S. M. & Azar, A. (2010). Qualitative research methodology in comprehensive management approach, Tehran, Eshraghi Publications (In Persian)
- Ghamati, H. (2017). Identifying and compiling effective factors on the continuous participation of the elderly in leisure time physical activities and presenting a model. PhD thesis of Physical education and sports science (In Persian)
- Green, K. (2010). *Key Themes in Youth Sport*. London: Routledge.
- Hashemi, S.Z & Moradi R. (2019). Investigating the role of the family in sports socialization. *Iranian Journal of Sociology*. 11(4).143-168(In Persian)
- Hayoz, C.; Klostermann, C.; Schmid, J.; Schlesinger, T. & Nagel, S. (2017). Intergenerational transfer of a sports-related lifestyle within the family. *International Review for the Sociology of Sport*, 1012690217702525. Doi:10.1177/1012690217702525
- Hazar, Z.; Polat, E. & Hazar, S. (2018). Evaluation of Different Variables of Aggression Levels of Physical Education and Sports School and Educational Faculty Students. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, 20(3), 318-323.
- Johansson, A. (2017). Understanding the increase in parents' involvement in organized youth sports. *Sport, Education and Society*.23(2).
- Korobeynikov, G. et al. (2019). The psychophysiological state of athletes with different levels of aggression. *Ido Movement for Culture. Journal of Martial Arts Anthropology*, 19(1S), 62-66.
- Madadi, F.; Ghadimi, B. & Azadfada, SH. (2018). Women's participation in selected sports activities and vandalistic spirit. *Sociology and lifestyle management*. 5(13), 255-285. (In Persian)
- Menaker, B.E.; McGranahan, D.A.; Sheptak, R.D. Kamry R. B. (2019). Game day alters crime pattern in the vicinity of sport venues in Cleveland, OH, *Journal of Sport Safety and Security*, 4(1).
- Miller-Slough, R. L. & Dunsmore, Julie C. (2021). Parent and Friend Emotion Socialization in Adolescence: Associations with Psychological Adjustment. *Adolescent Research Review*, 1(4), 287-305.
- Minavand, M. & et al. (2014). Methods of institutionalizing public sports through the national media from the experts' view (case study: Sport Chanel). *Communication research*. 21(1). (In Persian)

- Ministry of Sport and Youth. (2015). The sixth program for the development of the sports sector. (In Persian)
- Sallis, J. F.; Prochaska, J. J. & Taylor, W. C. (2000). A review of correlates of physical activity of children and adolescents. *Medicine and science in sports and exercise*, 32(5), 963-975.
- Shamsi, A.; Soltanhosseini, M. & Rohani, M. (2019). Explaining the role of social acceptance factors in development of youth sports participation: case study: Isfahan city. *Sports management studies*, 71-88. (In Persian)
- Skinner, J.; Edwards, A. & Corbett, B. (2014). *Research methods for sport management*. Rutledge.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2016). *Technics of communication and social integration through sport*. Lambert Academic Publishing. ISBN-13: 978-3-659-86350-9.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2017). Motor activities important sources of socialization at primary school level. *International Scientific Conference, Perspectives in Physical Education and Sport*, 14th Edition, Constanta, 23th-24th May.
- Sopa, I.S. & Pomohaci, M. (2018). *Technics of communication and social integration through sport*. Lambert Academic Publishing. ISBN-13: 978-3-659-86350-9.
- Stefansen, K. & et al. (2016). Understanding the increase in parents' involvement in organized youth sports. *Sport, Education and Society*, 23(2).
- Yan Z.; Cardinal BJ. & Acock AC. (2015). Understanding Chinese international college and university students' physical activity behavior. *Journal of Sport and Health Science*, (4), 203-210.
- Zaki, MA. & Bahaodini, R. (2010). Quality of family life and its role in children's socialization: a comparative study between nurse and teacher couples in Zahedan city in 2010, scientific journal *The Women and Families Cultural-Educational*. (In Persian)